

[Kirsten Jacobsen]

det mest socialistiske, der nogen sinde var fremlagt her i folketinget, de er nu selv forligsmagere til et forlig, som er endnu værre. Det synes jeg nok taler for sig selv.

I øvrigt synes jeg faktisk, at det er en sørgelig dag. Det er ikke kun en sørgelig dag, fordi vi har fået et værre socialistisk boligforlig lagt på bordet, det kunne vi såmænd nok forudse. Det, der gør det meget sørgeligt, er, at det er det første boligforlig i nyere tid, hvor man ikke længere skriver, at dette forlig er overgangen til et frit boligmarked. Det er fint og flot strøget, og det er selvfølgelig også noget, som socialdemokratiet er vældig tilfreds med. Jeg glæder mig så til at høre, når alle u'erne skal stå foran alle ordene, men jeg tror såmænd, at der nok også bliver udtrykt tilfredshed fra den anden side.

Det får mig til at tænke på en tale, som blev holdt her af venstres daværende boligpolitiske ordfører, hr. Ove Guldberg, som tordnede mod tilskud til almennyttige selskaber, som tordnede mod almennyttige selskabers uansvarlighed, som fortalte, hvor urimeligt grundejere blev behandlet, og hvor meget man privilegerede lejere.

Venstre sagde, at venstre står som garant for det fri boligmarked. Vi må nu konstatere, at det gør venstre ikke længere, og jeg vil da anbefale venstre, nu, hvor man har droppet alle de liberale tanker – i boligforliget af 1974 stod de dog på tryk endnu, nu står de ikke engang på tryk længere – at ændre også sit boligpolitiske program. Man skal vistnok være meget blåøjet, hvis man herefter vil tro på, at venstre stadig væk synes, at det fri boligmarked er en fornuftig løsning.

Når jeg skal vurdere boligforliget som helhed og de ændringsforslag, der er stillet, så må jeg sige, at de næsten alle sammen er udtryk for, at man giver de almennyttige selskaber endnu flere penge, end man har gjort hidtil. Grundejernes kapitalafkast fastfryser man på 1973-niveau, samtidig med at man gør det endnu mere besværligt at være grundejer.

Jeg har hørt en vis socialdemokrat sige, at man vil gerne af med grundejerne, men man ved jo godt, at man ikke må slå dem ihjel, for så kommer man i fængsel. Men der er en anden metode, som er lige så god, den virker lige så godt, og den bliver man ikke straffet for. Man udsulter dem, man bruger udsulningsmetoden. Den udsulningsmetode dør

de også af, hvis man bruger den længe nok, og venstre er altså et villigt redskab i socialdemokratiets udsulningspolitik over for grundejerne, og det må vi selvfølgelig så bare tage til efterretning.

Vi kan jo ikke nå at gennemgå alle ændringsforslag, men vi må sige, at fremskridtspartiet har stillet nogle ændringsforslag. Vi kunne selvfølgelig godt have prøvet på at lave en ny boligbyggerilov osv., men alle de tekniske ændringsforslag tjener jo ikke andet formål end at sidde og læse korrektur på ministeriets mere eller mindre heldige udformning af paragraffer. Vi har derfor valgt denne gang at koncentrere os om nogle ændringsforslag, som vi synes har principiel betydning, og så nøjes med at stille dem.

Til lovforslaget om boligbyggeri har vi ikke stillet nogen ændringsforslag, og det skyldes, at vi har en fuldstændig anden opfattelse af, hvordan udlejningsbyggeriet skal bygges og udlejes. Vi er bestemt ikke nogen tilhænger af idelige tilskud til almennyttige selskaber, der ikke hjælper et hak. Vi er bestemt ikke nogen ynder af, at nu skal de almennyttige selskaber også til at foretage snering og byfornyelse. Det står jo i et af ændringsforslagene, at det er meningen, at det skal de faktisk gøre, og det er venstre jo også medforslagsstiller til. Derfor kan det vel ikke undre nogen, at alle de ændringsforslag vil vi stemme imod.

Alle ændringsforslagene om midlertidig støtte vil vi også stemme imod, for det er kun et spørgsmål om, at de skal have endnu flere penge, og at man skal udsætte tilbagebetalingen endnu længere, og det er vi alt sammen vant til. Og vi er også vant til, at vi næsten aldrig får at vide, hvad det koster. Men det må vi jo bare tage til efterretning. Vi ønsker, at alle udlejere og alle bygherrer skal behandles ens, både når de udlejer, og når de bygger. Der skal ikke være specielle regler, som privilegerer en bestemt slags byggeri eller en bestemt slags bygherre.

Hvis vi går til lejeloven, så er de ændringsforslag, der er stillet, i hovedsagen et udtryk for, at man vil begrænse grundejernes rettigheder. Man indfører tvungent beboerdemokrati selv i små ejendomme med kun 6 lejligheder og indfører generel tilbudspligt.

Jeg må sige, at jeg synes, at § 100, stk. 2, er noget uklart formuleret. Jeg kan egentlig ikke rigtig tro, at socialdemokratiet virkelig